

vogne ved nogen Ændring i Driften. Flere Gange er der fremsat Forslag til Forbedringer af Godstrafikken ogsaa fra sagkyndig Side, af Folk, som er Deltagere i Statsbanedriften, og som man maatte antage kunde bedømme Forholdene. Naar et saadant Forslag er fremkommet, er det øjeblikkelig blevet taget under Overvejelse. Et Forslag, som fremkom for et Par Aar siden, som gik ud paa, at man i højere Grad skulde benytte sig af Nattimerne til Godstrafik, fik en ganske overordentlig indgaaende Behandling, idet Forslagsstilleren sammen med forskellige andre sagkyndige deltog i et Arbejde for at undersøge Mulighederne derfor. Men det viste sig, at der var ikke noget synderligt at forandre i Godstrafikkens Karakter; de Fortrin, som Forslagsstilleren ventede sig ved en saadan Ordning, kunde i Virkeligheden ikke opnaas.

Nu mener det ærede Medlem, at Godstrafikken maa dog være betydeligt aftaget i Omfang i den senere Tid, eftersom Forsendelsen af Landbrugsprodukter maa være blevet saa betydelig mindre end tidligere, ikke blot med Hensyn til færdige Landbrugsprodukter, men ogsaa med Hensyn til Landbrugets Raastoffer. Ja, det er rigtigt; der er forskellige Artikler, med Hensyn til hvilke Forsendelsens Omfang er blevet betydeligt formindsket. Men som det ærede Medlem maa vide, er der traadt andre Artikler i Stedet, hvis Omfang næsten er ubegrænset. Det, der navnlig i det sidste Par Aar i saa høj Grad har virket til Overbebyrdelse af Statsbanerne, er Transporten af indenlandsk Brændsel. Dette er jo til Stede i et saadant Omfang, at det simpelt hen ikke kan besørges alt sammen; det har i høj Grad lagt Beslag paa Statsbanemateriellet og vil ganske sikkert vedblive dermed, saa længe Krigen varer.

Folketingsmand Sigvald Olsen omtalte derimod den slette Personbefordring. Om den kan man jo rolig sige, at Folk i Almindelighed saavel som den ærede Folketingsmand gerne indrømmer, at Hensynet til de ulykkelige Tilstande med Hensyn til Brændselsmaterialerne har gjort det nødvendigt at indskrænke Persontogenes Antal meget betydeligt, og det maa man finde sig i. Men saa snart man har sagt det, beklager man sig dog bittert over det, der er Følgen af denne Togindskrænkning, og det er meget sjældent, at Folk kan nøjes med mildere Ord end dem, det ærede Medlem fra Esbjerg (Sundbo) benyttede sig af: Skandalen paa Statsbanerne eller,

som det undertiden ogsaa hedder: Forvirringen paa Statsbanerne. Saadanne Udtryk er jo for øvrigt staaende Artikler i enkelte Blade. Jeg ved ikke, om det er en Cliché, man har; men jeg har dog lagt Mærke til, at det kommer meget tidt igen. Det forekommer mig, at enten maa man indrømme Rigtigheden af, at Togenes Antal indskrænkes, og saa maa man tage Konsekvensen af det, der følger med, eller ogsaa maa man kræve, at den Indskrænkning, der medfører de for Publikum utaalelige og uhyre vanskelige Forhold, ophører. Intet vil være lettere end at tilfredsstille Publikums Krav om Plads paa Statsbanerne, om hurtig Transport o. s. v., naar man blot vil tage Konsekvenserne deraf; naar man vil bruge de Kul, der skal til, sætte de Tog i Gang, der skal til, er det hele forholdsvis let ordnet. Men det tror jeg ikke, nogen, der har Kendskab til Forholdene for Tiden, vil tage Ansvaret for. Den ærede Folketingsmand var i øvrigt ikke meget streng i sine Udtalelser, det skal jeg indrømme; han ønskede kun, at man skulde gøre Forsøg paa at raade Bod paa Pladsmangelen, saa vidt det var muligt, bl. a. f. Eks. ved at skaffe Siddepladser i Sidegangene: der kunde dog godt staa nogle Stole, der kunde være nogle Klapsæder. Ja, der kunde selvfølgelig foretages noget saadant, og det gøres ogsaa i en vis Udstrækning, men det maa jo ikke gerne være for meget. Thi netop naar Togene er overfyldte, er det særdeles misligt at placere Folk siddende i Sidegangene; det vil i høj Grad vanskeliggøre Trafikken, hver Gang der er Tale om Ind- og Udstigning.

Den ærede Folketingsmand fra Børgense (Gunnar Fog-Petersen) omtalte med Indignation Trængselen ved Færgerne og mente, at der dog maatte kunne gøres noget derved. Ja, først og fremmest kunde der jo gøres det, at Publikum opfører sig saaledes, som Publikum ellers opfører sig: med Hensyntagen til hinanden. Det tror jeg vilde hjælpe i allerhøjeste Grad. Hvorvidt der mulig yderligere kan foretages Foranstaltninger fra Statsbanernes Side med Politi og yderligere Togbetjente, jeg ved ikke hvad, skal jeg ikke komme nærmere ind paa; jeg har det Indtryk, at man i saa Henseende er gaaet ret vidt, og naar Folk ikke vil respektere de Anvisninger, som gives fra Togpersonalets Side, tror jeg ikke, der er saa meget mere at stille op. Det vil være nødvendigt, at man fra alle Sider indskærper Nødvendigheden af, at Folk paa Rejse tager mere Hensyn til